

Brüsszel, 2024.9.5.
COM(2024) 394 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK
a nemzeti versenyhatóságok által elfogadott ideiglenes intézkedések jogi keretéről és
alkalmazásáról

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

a nemzeti versenyhatóságok által elfogadott ideiglenes intézkedések jogi keretéről és alkalmazásáról

1. BEVEZETÉS: A JELENTÉS HÁTTERE ÉS HATÓKÖRE

Az uniós antitröszt szabályok tiltják a vállalkozások közötti olyan megállapodásokat és összehangolt magatartásokat, amelyek korlátozzák a versenyt (az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: **EUMSZ**) 101. cikke), valamint tiltják a piacon erőfölénnyel rendelkező vállalkozások visszaélésszerű magatartását (az EUMSZ 102. cikke). Az Európai Bizottság (a továbbiakban: **Bizottság**) és a tagállamok versenyhatóságai (a továbbiakban: **nemzeti versenyhatóságok**) az 1/2003/EK tanácsi rendelet¹ 4., 5. és 10. cikke értelmében az uniós antitröszt szabályok társ-jogérvényesítői. Az 1/2003/EK tanácsi rendelet 3. cikke előírja a nemzeti versenyhatóságok számára, hogy alkalmazzák az uniós antitröszt szabályokat, ha egy megállapodás vagy visszaélés befolyásolhatja a tagállamok közötti kereskedelmet. A Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok együttműködnek az Európai Versenyhatóságok Hálózatán (**ECN**) belül ezen antitröszt szabályok érvényesítése érdekében.

Az ideiglenes intézkedések hatékony eszközként szolgálhatnak a versenyhatóságok számára annak biztosításához, hogy a piaci verseny fennmaradjon vagy helyreálljon, amíg az antitrösztvizsgálat folyamatban van. Ezen intézkedések célja annak megakadályozása, hogy a folyamatban lévő eljárások ideje alatt további kárt szenvedjen a verseny. Az ideiglenes intézkedések például kötelezhetik a vállalkozást, hogy szállítson egy bizonyos terméket vagy szolgáltatást, vagy hagyjon fel egy bizonyos magatartással, amíg az antitrösztvizsgálat folyamatban van.

A Bizottság antitröszteljárásokon belüli ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó hatásköréről az 1/2003/EK tanácsi rendelet 8. cikke rendelkezik, amelyet az alábbiakban ismertetünk.

(1) A versenyt veszélyeztető komoly és helyrehozhatatlan kár kockázata miatt felmerülő sürgős esetben a Bizottság saját kezdeményezésére, prima facie megállapított jogsértés alapján ideiglenes intézkedést rendelhet el.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt határozat határozott időre szól, és – amennyiben szükséges és helyénvaló – meghosszabbítható.

¹ A Tanács 1/2003/EK rendelete (2002. december 16.) a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

2018. december 11-én az Európai Parlament és a Tanács elfogadta az (EU) 2019/1 irányelvet² (a továbbiakban: **ECN+ irányelv**), amely hatékonyabb jogérvényesítési eszközökkel kívánja ellátni a nemzeti versenyhatóságokat az uniós antitröszt szabályok tekintetében, részben annak biztosításával, hogy rendelkezzenek a következőkkel: i. alapvető garanciák a függetlenséget és az erőforrásokat illetően; ii. alapvető vizsgálati, döntéshozatali és bírságotlasi hatáskörök; iii. engedékenységi programok; és iv. kölcsönös segítségnyújtási mechanizmusok.

Az ECN+ irányelv 11. cikke előírja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell nemzeti versenyhatóságaik számára az ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskört. A cikk szövege az alábbiakban olvasható.

(1) A tagállamok biztosítják, hogy legalább azokban a sürgős esetekben, amikor fennáll a verseny súlyos és helyrehozhatatlan sérülésének a kockázata, valamint az EUMSZ 101. vagy 102. cikkét érintő, prima facie megállapított jogsértés alapján a nemzeti versenyhatóságok jogosultak legyenek saját kezdeményezésük alapján hozott határozat útján a vállalkozásokra és a vállalkozások társulásaira vonatkozó ideiglenes intézkedésekről rendelkezni. Az ilyen határozatnak arányosnak kell lennie, és azt vagy meghatározott – szükséges és helyénvaló esetben megújítható – időtartam alatt vagy a végső határozat meghozataláig kell alkalmazni. [A] nemzeti versenyhatóságok tájékoztatják az Európai Versenyhatóságok Hálózatát az említett ideiglenes intézkedések elrendeléséről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett ideiglenes intézkedések jogszerűségét – többek között arányosságát – gyorsított fellebbezési eljárások keretében felül lehessen vizsgálni.

Az ECN+ irányelv (38) preambulumbekkezdése egyértelművé teszi, hogy az ideiglenes intézkedés fontos eszköz az olyan piaci fejlemények elkerüléséhez, amelyeket rendkívül nehéz lenne visszafordítani azzal a határozattal, amelyet a nemzeti versenyhatóság az eljárás lezárásakor hoz. Hangsúlyozza továbbá, hogy a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a nemzeti versenyhatóságok számára szélesebb hatásköröket biztosítanak ideiglenes intézkedések elrendelésére, és hogy a tagállamoknak meg kell teremteniük az ahhoz szükséges feltételeket, hogy a nemzeti versenyhatóságok a gyakorlatban alkalmazhassanak ideiglenes intézkedéseket. A tagállamoknak 2021. február 4-ig kellett átültetniük az ECN+ irányelvet.

Az ECN+ irányelvhez csatolt nyilatkozatban a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy „elemzést készít arról, hogy vannak-e olyan eszközök, amelyek révén az Európai Versenyhatóságok Hálózatán belül egyszerűsíteni lehetne az ideiglenes intézkedések elfogadásának folyamatát”, annak érdekében, „hogy a versenyhatóságok hatékonyabban tudják kezelni a gyorsan fejlődő piacokon zajló fejleményeket”.

Az eredeti terv szerint ezen elemzés eredményeit az ECN+ irányelv átültetésének határidejétől számított két éven belül, azaz 2023. február 4-ig nyújtották volna be jelentés formájában a

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1 irányelve (2018. december 11.) a tagállami versenyhatóságok helyzetének a hatékonyabb jogérvényesítés céljából történő megerősítéséről és a belső piac megfelelő működésének biztosításáról (HL L 11., 2019.1.14., 3. o.).

Tanácsnak és az Európai Parlamentnek. 2022 júniusában azonban a Bizottság elindított egy folyamatot az 1/2003/EK tanácsi rendelet és a 773/2004/EK bizottsági rendelet értékelésére irányulóan. A jelentést ezért elhalasztották annak érdekében, hogy azt a Bizottság antitröszteljárásokon belüli ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó, az 1/2003/EK tanácsi rendelet 8. cikke szerinti hatásköréről készített értékelés eredményeivel együtt lehessen előterjeszteni. A jelentés elhalasztása egyúttal átfogóbb elemzést tett lehetővé, mivel a legtöbb tagállam időközben lezárta az ECN+ irányelv átültetési folyamatát³.

Ez a jelentés a nemzeti versenyhatóságok által elfogadott ideiglenes intézkedések jogi keretére és azok alkalmazására összpontosít. Alapját a következők összehasonlító értékelése képezi: i. a tagállamok vonatkozó jogszabálysövegei; ii. az 1/2003/EK tanácsi rendelet és a 773/2004/EK bizottsági rendelet értékelési folyamatának részeként a nemzeti versenyhatóságok által szolgáltatott és ezen elemzés részeként kiegészített mennyiségi adatok; valamint iii. a nemzeti versenyhatóságoktól információkérés útján gyűjtött minőségi visszajelzések⁴.

Ez a jelentés először is áttekintést ad: i. az uniós antitröszt szabályok megsértése miatti ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskör különböző tagállamokban történő bevezetésének időpontjáról; és ii. az ECN+ irányelv átültetése révén e hatáskörben bekövetkezett jogszabályi változásokról. A jelentés ezután bemutatja a tagállamok jogszabályi keretei közötti különbségeket az ideiglenes intézkedések elrendelése előtt teljesítendő anyagi jogi teszt és az ezen intézkedésekre vonatkozó eljárási követelmények tekintetében. Végezetül elemzi e végrehajtási eszköz nemzeti versenyhatóságok általi tényleges használatát és a tapasztalataikat. A jelentés néhány előzetes következtetéssel zárul.

2. AZ IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK ELFOGADÁSÁRA VONATKOZÓ HATÁSKÖR A TAGÁLLAMOKBAN

Az ECN mind a 27 nemzeti versenyhatósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy ideiglenes intézkedéseket rendeljen el az uniós antitröszt szabályok és/vagy a nemzeti versenyjog azokkal egyenértékű rendelkezéseinek megsértése miatt. Ez a hatáskör a nemzeti versenyhatóságok nemzeti versenyjogukban foglalt, az antitröszt szabályok érvényesítését szolgáló standard eszköztárának részét képezi.

Az ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskör bevezetésének áttekintése

Mielőtt az 1/2003/EK tanácsi rendelet⁵ kodifikálta volna a Bizottság ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskörét, 11 nemzeti versenyhatóság már rendelkezett ezzel a

³ Időközben Észtország kivételével valamennyi tagállam átültette az ECN+ irányelvet. Az e jelentésben szereplő elemzés kiterjed Észtországra, de még nem tükrözi az ECN+ irányelv átültetését követően az ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskör tekintetében bekövetkezett esetleges jogszabályi változásokat.

⁴ 2023. november közepén a Bizottság informálisan tájékoztatást kért valamennyi nemzeti versenyhatóságtól az ideiglenes intézkedések tagállamokon belüli bevezetéséről, jogalapjáról és a tapasztalatokról. Erre az információkérésre valamennyi nemzeti versenyhatóság válaszolt.

⁵ A Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról szóló első rendelet az 1962. február 6-i 17. (EGK) tanácsi rendelet volt (HL 1962.2.21., 204. o.). Az nem rendelkezett kifejezetten az ideiglenes intézkedések

hatáskörrel: Franciaország (1986), Ciprus (1989), Spanyolország (1989), Belgium (1991), Finnország (1992), Svédország (1993), Görögország (1995), Málta (1995), Magyarország (1997), Litvánia (1999) és Ausztria (2002).

Ezenkívül 13 nemzeti versenyhatóság kapott ilyen hatáskört az 1/2003/EK tanácsi rendelet elfogadásával egyidejűleg vagy azt követően: Horvátország (2003), Portugália (2003), Csehország (2004), Lettország (2004), Luxemburg (2004), Lengyelország (2004), Németország (2005), Románia (2005), Olaszország (2006), Bulgária (2008), Szlovénia (2008), Dánia (2013) és Észtország (2013).

Az ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskör bevezetésének alapjául szolgáló indokként a nemzeti versenyhatóságok általában arra hivatkoznak, hogy az antitrösztvizsgálat lezárultáig lehetővé kell tenni számukra a gyorsabb beavatkozást és a helyzet megóvását vagy a verseny helyreállítását. Azon nemzeti versenyhatóságok esetében, amelyek az 1/2003/EK tanácsi rendelet elfogadását követően kapták meg ezt a hatáskört, további ösztönző tényező volt az, hogy jogérvényesítési hatáskörüket a Bizottság és/vagy más nemzeti versenyhatóságok hatásköreihez igazítsák.

Az ECN+ irányelv átültetési folyamatának részeként két tagállam nemrégiben vezette be az ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskört: Hollandia (2021) és Írország (2022⁶). Szlovákiában a nemzeti versenyhatóság már támaszkodhatott arra, hogy a nemzeti közigazgatási kódexe alapján általánosabb hatáskörben ideiglenes intézkedéseket rendeljen el, de az ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskört csak az ECN+ irányelv átültetésével (2021-ben) vezették be Szlovákia nemzeti versenyjogába.

Az ECN+ irányelvet követően bevezetett jogszabályi változások

Bár a legtöbb nemzeti versenyhatóság már az ECN+ irányelv előtt rendelkezett hatáskörrel ideiglenes intézkedések elrendelésére, az irányelv átültetéséhez bizonyos jogszabályi változtatásokra volt szükség. Az átültetési folyamatot néhány tagállam az ECN+ irányelv követelményein túlmutató változtatások bevezetésére is felhasználta. A legtöbb jogszabály-módosítás megkönnyíti a nemzeti versenyhatóságok számára, hogy az ECN+ irányelv tagállami átültetését követően ideiglenes intézkedéseket fogadjanak el.

Az ECN+ irányelv átültetésének részeként Franciaország és Luxemburg bevezette annak lehetőségét, hogy a nemzeti versenyhatóság saját kezdeményezésére (hivatalból) ideiglenes intézkedéseket fogadjon el, amint azt az irányelv előírja. A litvániai átültetés következtében a litván versenyhatóságnak már nincs szüksége a bíróság engedélyére ideiglenes intézkedések elrendeléséhez. Az átültetés részeként Németország kevésbé szigorú jogi tesztet vezetett be az ideiglenes intézkedések tekintetében, és már nem követelte meg a versenyt veszélyeztető „helyrehozhatatlan kár” bizonyítását. Hasonlóképpen Bulgária már nem követel meg „elegendő

elfogadására vonatkozó hatáskörrel, de a hatáskört az Európai Bíróság elismerte (lásd a Bíróság 1980. január 17-i Camera Care Ltd kontra Bizottság végzését, 792/79 R. sz. ügy, EU:C:1980:18, 18. pont).

⁶ Az ezen új hatáskört az ír versenyhatóság számára bevezető jogi aktust 2022-ben fogadták el, és 2023-ban lépett hatályba.

bizonyítékot” a jogsértésre vonatkozóan, mivel az irányelv értelmében a *prima facie* bizonyíték elegendő. A svéd nemzeti versenyhatóságnak immár lehetősége van arra, hogy ideiglenes intézkedésként szerkezeti korrekciós intézkedéseket írjon elő⁷. Az átültetés során Olaszország bevezette az ideiglenes intézkedések megújítására vagy időtartamának meghosszabbítására vonatkozó hatáskört, amelyek korábban formálisan nem voltak lehetségesek. Portugália az ideiglenes intézkedések elrendelésének alapjaként beillesztett egy külön hivatkozást az uniós antitröszt szabályok megsértésének *prima facie* megállapításával kapcsolatos követelményre, és már nem kötelezi a nemzeti versenyhatóságot arra, hogy az ideiglenes intézkedések meghozatalától számított 180 napon belül határozatot hozzon az alapeljárásban. Finnország pedig legfeljebb 12 hónapra növelte azt az időtartamot, amely alatt ideiglenes intézkedések rendelkezhetők el (a határozat pedig megújítható)⁸.

Finnország, Luxemburg és Szlovákia esetében az ECN+ irányelv anyagi jogi tesztjével való összehangolás azt eredményezte, hogy a korábban alkalmazott anyagi jogi teszthez képest magasabb küszöbérték került bevezetésre az ideiglenes intézkedések nemzeti versenyhatóságok általi elfogadásához. Lengyelországban az ECN+ irányelv azon követelménye nyomán, hogy a jogsértésről szóló határozat meghozatala előtt kifogásközlést kell elfogadni, további eljárási lépést vezettek be az ideiglenes intézkedések elfogadásához⁹. Az átültetés során Görögország eltörölte azt a lehetőséget, hogy a fejlesztési miniszter ideiglenes intézkedéseket kérjen, és az ideiglenes intézkedések elrendelésétől számítva 12 hónapos határidőt vezetett be az alapeljárásbeli határozat elfogadására (amely egy alkalommal további 12 hónappal meghosszabbítható).

Végezetül a tagállamokban bekövetkezett egyéb jogszabályi változások: i. tisztázták mind az arányosság elvének tiszteletben tartására vonatkozó követelményt, mind az irányelv szerinti gyorsított fellebbezés szükségességét; valamint ii. bevezették azt a kötelezettséget, hogy az ECN-t értesíteni kell az ideiglenes intézkedések elfogadásáról.

⁷ Ez az ECN+ irányelv átültetésének közvetett következménye. Svédországban az ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskör a korrekciós intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskörhöz kapcsolódik. Az ECN+ irányelv 10. cikkének (1) bekezdésével összhangban a nemzeti versenyhatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy „magatartásra vonatkozó vagy szerkezeti korrekciós intézkedéseket” írthassanak elő. A svéd versenyhatóság korrekciós intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskörét kiterjesztették a szerkezeti korrekciós intézkedésekre is, így az ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskörét is kibővítették.

⁸ Az ECN+ irányelv finnországi átültetését megelőzően a finn nemzeti versenyhatóság által elrendelt ideiglenes intézkedések csak 90 napig maradtak érvényben.

⁹ Az ECN+ irányelv 3. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy „a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti versenyhatóságok kifogásközlést fogadjanak el azt megelőzően, hogy [a jogsértésről] határozatot hoznának.”. Lengyelországban kétféle hivatalos eljárás létezik: az előzetes eljárások (az eljárásban részt vevő felek nélkül, tehát iratbetekintés nélkül) és a jogsértési eljárások (az eljárásban részt vevő felekkel, iratbetekintéssel). A kifogásközlés elfogadását a hivatalos jogsértési eljárások megindításának időpontjára vezették be. Mivel ideiglenes intézkedéseket csak ilyen eljárás megindítását követően lehet elfogadni, a 3. cikk (3) bekezdésének átültetése további eljárási lépést eredményezett az ideiglenes intézkedések elfogadásához, mivel a jogsértési eljárás megindításakor több információt kell közölni a vállalkozásokkal.

3. JOGI TESZT ÉS ELJÁRÁS: NAGYOBB A HARMONIZÁCIÓ, DE TOVÁBBRA IS VANNAK KÜLÖNBSEGEK

Az ECN+ irányelv bizonyos mértékben harmonizálta a nemzeti versenyhatóságok ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskörét. Az ECN+ irányelv 11. cikke előírja a tagállamok számára, hogy biztosítsák nemzeti versenyhatóságaik számára az ideiglenes intézkedések saját kezdeményezésükre (hivatalból) történő elfogadására vonatkozó hatáskört. A 11. cikk minimumként kimondja, hogy ezt a hatáskört azokban az esetekben kell alkalmazni, amikor a nemzeti versenyhatóság „*prima facie* megállapította az uniós antitröszt szabályok megsértését, és „fennáll a verseny súlyos és helyrehozhatatlan sérülésének a kockázata”. Mivel ez minimális harmonizációs követelmény, a tagállamok kevésbé szigorú anyagi jogi tesztet is választhatnak. Az irányelv azt is előírja, hogy az ideiglenes intézkedéseknek: i. be kell tartaniuk az arányosság elvét; ii. ideiglenes jellegűnek kell lenniük; és iii. gyorsított fellebbezési eljárások keretében felülvizsgálhatónak kell lenniük. Előírja továbbá valamennyi nemzeti versenyhatóság számára, hogy értesítsék az ECN-t az ideiglenes intézkedések elfogadásáról.

Az ideiglenes intézkedések elfogadásának kezdeményezésére vonatkozó hatáskör

Immár valamennyi nemzeti versenyhatóság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy saját kezdeményezésére (hivatalból) ideiglenes intézkedéseket írjon elő vagy kezdeményezzen. Az ECN+ irányelv átültetése előtt Franciaország és Luxemburg nemzeti versenyhatóságai csak valamely fél kérelmére fogadhattak el ideiglenes intézkedéseket. Bár ma már egyetlen nemzeti versenyhatóság sincs ráutalva arra, hogy valamely fél kérelmezze az ideiglenes intézkedések elfogadását, 11 nemzeti versenyhatóság esetében kifejezett hatáskör biztosított arra is, hogy a felek kérésére fogadjanak el ideiglenes intézkedéseket (Ausztria, Belgium, Bulgária, Ciprus, Csehország, Franciaország, Luxemburg, Olaszország, Portugália, Románia és Spanyolország). Más nemzeti versenyhatóságok azonban szintén jelezték, hogy a gyakorlatban gyakran harmadik fél kérésére járnak el. Úgy tűnik, az egyetlen különbség az, hogy ezek a nemzeti versenyhatóságok nem kötelesek eljárni az ilyen kérelmek nyomán.

Az anyagi jogi teszt

15 nemzeti versenyhatóság választotta az ECN+ irányelv anyagi jogi tesztjét, amely megegyezik azzal, amely a Bizottságra alkalmazandó, amikor az 1/2003/EK tanácsi rendelet 8. cikke alapján ideiglenes intézkedéseket rendel el. E hatóságoknak bizonyítaniuk kell, hogy a „versenyt veszélyeztető komoly és helyrehozhatatlan kár kockázata miatt felmerülő sürgős esetről” van szó (Bulgária, Ciprus, Hollandia, Horvátország, Észtország, Finnország, Görögország, Írország, Lettország, Luxemburg, Málta, Olaszország, Románia, Szlovákia és Svédország).

12 nemzeti versenyhatóság kevésbé szigorú anyagi jogi tesztel rendelkezik. Lengyelországban, Portugáliában és Szlovéniában a kárnak csupán „nehezen helyrehozhatónak” kell lennie. Dániában a kárnak „komolynak” kell lennie, a helyrehozhatatlanság feltétele nélkül.

Más nemzeti versenyhatóságok – amellet, hogy nem feltétlenül kötelesek „helyrehozhatatlan” kárt bizonyítani – más vállalkozások vagy általánosabb érdekek sérelmét is bizonyíthatják. Például a belga versenyhatóságnak azt kell bizonyítania, hogy „azok a vállalkozások, amelyek érdekeit ezek a jogsértések érintik, súlyos, közvetlen és nehezen helyrehozható károkat”

szenvednek el, vagy hogy „az általános gazdasági érdek sérülnek”. A francia versenyhatóságnak „az általános gazdaságot, az érintett ágazatot, a fogyasztók érdekeit vagy adott esetben a panaszos vállalkozást ért súlyos és közvetlen kárt” kell bizonyítania. A német versenyhatóság tágabban hivatkozhat a „verseny védelmének” szükségességére, vagy felléphet, ha „egy másik vállalkozást fenyegető súlyos sérelem közvetlen veszélye” áll fenn. A magyar versenyhatóság ideiglenes intézkedéseket hozhat, „ha erre – az érdekelték jogi vagy gazdasági érdekeinek védelméhez, valamint a gazdasági verseny kialakulásának, fenntartásának vagy fejlesztésének veszélyeztetése miatt – halaszthatatlanul szükség van”. A litván versenyhatóságnak „a vállalkozások vagy a nyilvánosság érdekeit érintő vagyoni kárt vagy helyrehozhatatlan következményeket” kell igazolnia.

Más nemzeti versenyhatóságok esetében a teszt inkább az eljárás eredményének megvédéséhez kapcsolódik. A cseh versenyhatóság ideiglenes intézkedéseket hozhat, ha úgy ítéli meg, hogy az „szükséges a felek helyzetének ideiglenes szabályozásához, vagy ha aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a határozat végrehajtása veszélybe kerülhet”. A spanyol versenyhatóságnak bizonyítania kell, hogy az ideiglenes intézkedések szükségesek „a kellő időben meghozandó határozat hatékonyságának” biztosításához.

Ausztriában a jogsértés *prima facie* bizonyítéka elegendő indok az ideiglenes intézkedések elfogadásához, függetlenül a sérelemtől.

Ami a jogsértés megállapítását illeti, a legtöbb nemzeti versenyhatóságnak elő kell tárnia a jogsértés *prima facie* bizonyítékát ahhoz, hogy ideiglenes intézkedéseket fogadhasson el. Franciaország és Szlovénia nemzeti jogszabályai írják elő a jelek szerint enyhébb követelményt: mindkét tagállamban akkor fogadhatók el ideiglenes intézkedések, ha bizonyítható, hogy fennáll az uniós antitrtörsszabályok megsértésének „valószínűsége”.

Eljárási követelmények

A nemzeti versenyhatóságok eljárási követelményei eltérnek egymástól az ideiglenes intézkedések elfogadása tekintetében. Ez főként a nemzeti végrehajtási rendszerek közötti különbségeknek, a nemzeti versenyhatóság felépítésének és az uniós szinten nem harmonizált eljárási követelményeknek tudható be. Ausztria és Málta például bírósági végrehajtási rendszerrel rendelkezik, ami azt jelenti, hogy a nemzeti közigazgatási versenyhatóságnak a versenyjogi ügyekben hatáskörrel rendelkező nemzeti igazságügyi hatóságként eljáró bírósághoz kell folyamodnia az ideiglenes intézkedésekért¹⁰. A tagállamok abban is különböznek, hogy az ideiglenes intézkedések meghozatalakor ugyanazt az eljárást kell-e követni, mint az érdemi határozatra irányuló eljárás esetében, vagy vannak-e olyan eljárási sajátosságok, amelyek lehetővé teszik a nemzeti versenyhatóság számára, hogy gyorsabban járjon el.

16 nemzeti versenyhatóság rendelkezik eljárási sajátosságokkal az ideiglenes intézkedések elfogadása tekintetében az érdemi határozathozatalra irányuló eljárásokhoz képest. E

¹⁰ Az ECN+ irányelv 2. cikkének 3. pontja értelmében „versenyjogi ügyekben hatáskörrel rendelkező nemzeti igazságügyi hatóság” a valamely tagállam által a nemzeti versenyhatóság egyes feladatainak az ellátására kijelölt igazságügyi hatóság.

sajátosságok többsége az érintett vállalkozás védelemhez való jogának bizonyos korlátozásához kapcsolódik. Olaszországban a nemzeti versenyhatóság kivételes jelleggel és rendkívül sürgős esetekben ideiglenes intézkedéseket rendelhet el az érintett vállalkozás meghallgatása nélkül (*inaudita altera parte*)¹¹. Hasonlóképpen a bolgár versenyhatóságnak nem kell lehetővé tennie, hogy a vállalkozás írásbeli észrevételeket nyújtson be, illetve nem kell meghallgatást szerveznie, és az iratbetekintés sem lehetséges. A svéd versenyhatóság szintén jelezte, hogy nincs szükség az érintett vállalkozás meghallgatására – bár a gyakorlatban mindig van némi párbeszéd –, és hogy az iratbetekintés megtagadható.

Finnországban és Németországban az érintett vállalkozás meghallgatáshoz való joga az eljárás sürgőssége miatt korlátozható. Németországban ez azt jelenti, hogy a rendes írásbeli eljárás alóli kivételként a meghallgatáshoz való jog szóbeli meghallgatásra korlátozódna. A portugál versenyhatóság mind az iratbetekintést, mind a felek meghallgatását elhalaszthatja az ideiglenes intézkedések elfogadása utánra. Litvániában és Lengyelországban nincs meghallgatás.

További eljárási sajátosságok kapcsolódnak az eljárási határidőkhöz. Csehországban a harmadik felek ideiglenes intézkedés iránti kérelméről 10 napon belül kell döntenie. Romániában a vállalkozásnak 15 nap áll rendelkezésére, hogy válaszoljon a versenyhatóság ideiglenes intézkedések elfogadására irányuló szándékáról szóló értesítésre, és a nemzeti versenyhatóságnak további 15 napon belül kell meghoznia a határozatot. Belgiumban a meghallgatásra egy hónapon belül kerül sor, és az ideiglenes intézkedésekről szóló határozatot a meghallgatástól számított egy hónapon belül kell meghozni¹². Spanyolországban a vizsgálati szervnek két hónap áll a rendelkezésére, hogy jelentést nyújtson be az igazgatóságához, míg a vállalkozásnak 5 napja van az írásbeli észrevételeinek benyújtására, ezt követően pedig három hónap áll az igazgatóság rendelkezésére, hogy határozatot hozzon. Máltán a vállalkozásnak 8 nap áll rendelkezésére, hogy választ nyújtson be a nemzeti versenyhatóság ideiglenes intézkedések elrendelése iránti kérelméhez, és a bíróságnak „sürgősséggel” kell határoznia, és csak egy tárgyalást szervezhet.

Más tagállamokban az eljárások bizonyos részei lerövidíthetők. A portugál versenyhatóság rövidebb határidőt (pl. 30 nap helyett 5 napot) is engedélyezhet a feleknek álláspontjuk ismertetésére. Ugyanez a helyzet Litvániában is (a minimum 14 nap helyett legalább 7 nap). Dániában rövidebb a meghallgatás határideje.

A francia versenyhatóság a vizsgálat kezdetétől a meghallgatásig 90 napos indikatív ütemtervet követ. Az eljárás szintén túlnyomórészt szóbeli. A felek írásbeli észrevételeket nyújthatnak be, de a vizsgálati szerv csak szóban fejt ki álláspontját a meghallgatáson. Bizonyos egyszerűbb ügyekben a folyamat korlátozódhat a meghallgatásra, vagy a kérelem elutasítására irányulóan a testület elé terjesztett közvetlen kérelemre.

¹¹ Az intézkedések ideiglenes jellegűek, és megerősítésre szorulnak, miután a felek lehetőséget kaptak az állítások megválaszolására.

¹² A meghallgatás határideje további két héttel meghosszabbítható; a határozathozatali határidő pedig összesen 8 munkanapra felfüggeszthető annak érdekében, hogy a felek benyújthassák észrevételeiket, amennyiben a tervezett ideiglenes intézkedések eltérnek az ideiglenes intézkedés iránti kérelemtől.

Görögországban a nemzeti versenyhatóság az érintett vállalkozás meghallgatásra való idézését követően ideiglenes intézkedést (ideiglenes végzést) fogadhat el, amely az ideiglenes intézkedésekről szóló végleges határozat elfogadásáig érvényes. Az ideiglenes intézkedéseket 30 napon belül be kell nyújtani a döntéshozó szervhez, ellenkező esetben az ideiglenes végzés automatikusan hatályát veszti.

A nemzeti versenyhatóságok ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskörének alábbi áttekintése jogalkotási szövegeken és a nemzeti versenyhatóságok magyarázatain alapul. Jelzi, hogy mely tagállamok rendelkeznek i. az ECN+ irányelv 11. cikkében és az 1/2003/EK tanácsi rendelet 8. cikkében foglalt kritériumhoz képest kevésbé szigorú anyagi jogi teszttel az ideiglenes intézkedések elrendeléséhez, és/vagy ii. az érdemi eljáráshoz képest kevésbé szigorú eljárási követelményekkel az ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozóan.

1. táblázat: Az ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó anyagi jogi teszt és eljárási követelmények áttekintése

Tagállam	Kevésbé szigorú anyagi jogi teszt	Kevésbé szigorú eljárási követelmények
Ausztria	☒	
Belgium	☒	☒
Bulgária		☒
Horvátország		
Ciprus		
Csehország	☒	☒
Dánia	☒	☒
Észtország		
Finnország		☒
Franciaország	☒	☒
Németország	☒	☒
Görögország		☒
Magyarország	☒	
Írország		
Olaszország		☒
Lettország		
Litvánia	☒	☒
Luxemburg		
Málta		☒
Hollandia		
Lengyelország	☒	☒
Portugália	☒	☒
Románia		☒

Szlovákia		
Szlovénia	☑	
Spanyolország	☑	☑
Svédország		☑

4. AZ IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK ALKALMAZÁSA AZ ECN-NÉL

Az 1/2003/EK tanácsi rendelet és a 773/2004/EK bizottsági rendelet értékelésének részeként adatgyűjtésre került sor arra vonatkozóan, hogy milyen határozatokat fogadtak el a nemzeti versenyhatóságok e rendeletek 2004. májusi hatálybalépése és 2022 decembere között. Ezeket az adatokat a nemzeti versenyhatóságok kiegészítették, és a 2023 januárja és 2024 júniusa közötti időszakokra vonatkozóan a Bizottsághoz beérkezett, az ideiglenes intézkedésekről szóló határozatokról küldött értesítésekkel együtt vették figyelembe. Ez azt mutatja, hogy 2004. május 1. és 2024. június 1. között 16 nemzeti versenyhatóság (Ausztria, Belgium, Horvátország, Ciprus, Csehország, Franciaország, Görögország, Olaszország, Lettország, Luxemburg, Málta, Lengyelország, Portugália, Szlovákia, Spanyolország és Svédország) összesen 95 ideiglenes intézkedést elrendelő határozatot fogadott el¹³. Ezek közé tartoznak az uniós antitröszt szabályok megsértése esetén ideiglenes intézkedéseket elrendelő határozatok, valamint a nemzeti versenyjog egyenértékű rendelkezéseinek megsértése miatti ideiglenes intézkedések.

Az ideiglenes intézkedéseket elrendelő 95 határozat több mint felét három nemzeti versenyhatóság fogadta el: a francia versenyhatóság 20 határozatot hozott ebben az időszakban; a belga versenyhatóság 18 határozatot fogadott el; az olasz versenyhatóság pedig 14-et. A fennmaradó 13 nemzeti versenyhatóság közül, amelyek az érintett időszakban ideiglenes intézkedéseket fogadtak el, nyolc nemzeti versenyhatóság fogadott el egynél több alkalommal ideiglenes intézkedéseket: Horvátország, Ciprus, Görögország, Málta, Lengyelország, Portugália, Spanyolország és Svédország.

2. táblázat: Az ECN-ben 2004. május 1. és 2024. június 1. között elfogadott ideiglenes intézkedések száma

Tagállam	Az ideiglenes intézkedésekről szóló határozatok száma
Franciaország	20
Belgium	18
Olaszország	14
Spanyolország	8
Görögország	7

¹³ Az ideiglenes intézkedéseket elrendelő határozatok összesített száma, valamint a 2. táblázatban az egyes tagállamoknál feltüntetett számok eltérnek az 1/2003/EK tanácsi rendelet és a 773/2004/EK bizottsági rendelet értékelésében szereplő adatoktól, egyrészt azért, mert az adatokat ezen elemzés részeként néhány nemzeti versenyhatóság kiegészítette, másrészt azért, mert további időszakot vettek figyelembe (a 2023. január 1. és 2024. június 1. közötti időszakot).

Ciprus	6
Svédország	6
Lengyelország	5
Horvátország	2
Málta	2
Portugália	2
Ausztria	1
Csehország	1
Lettország	1
Luxemburg	1
Szlovákia	1

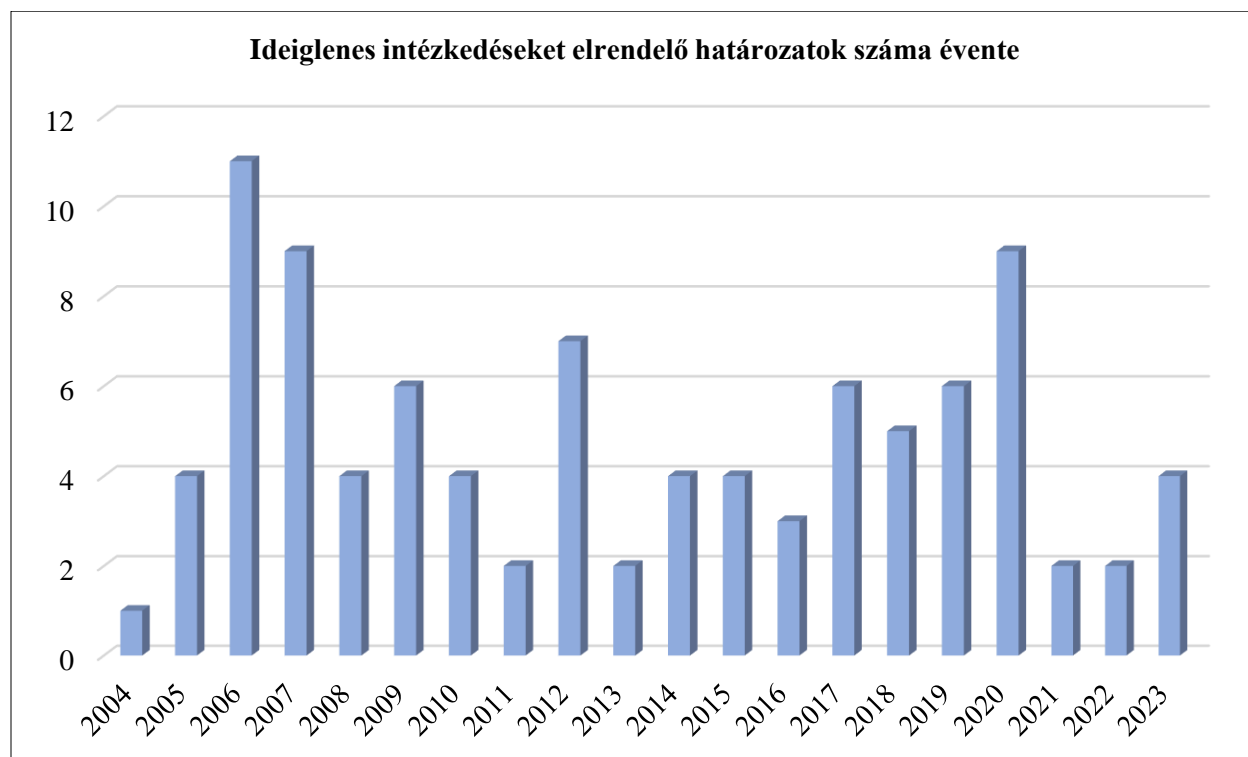
Ezek a számok nem tükrözik teljes mértékben a nemzeti versenyhatóságok által az évek során az ideiglenes intézkedésekkel kapcsolatban szerzett tapasztalatokat. Egyes nemzeti versenyhatóságok 2004 májusa előtt is hoztak ideiglenes intézkedéseket¹⁴. A számok nem tükrözik azokat az eseteket sem, amikor a nemzeti versenyhatóságok mérlegelték, de végül elutasították az ideiglenes intézkedések iránti kérelmeket; továbbá az olyan eseteket, amikor ideiglenes intézkedéseket mérlegeltek, de azokat végül nem rendelték el, mivel a felek kötelezettségvállalásokat ajánlottak fel; és azokat az eseteket sem, amikor ideiglenes intézkedéseket rendelték el, de ezeket az ideiglenes intézkedéseket fellebbezéskor nem hagyták helyben.

Ezen adatok összehasonlításakor megállapítható, hogy azon 11 nemzeti versenyhatóság közül, amelyek már egynél több ideiglenes intézkedést elrendelő határozatot fogadtak el, kilenc esetében az eljárási követelmények kevésbé szigorúak, mint az érdemi eljárásaikra vonatkozó (Belgium, Franciaország, Görögország, Lengyelország, Málta, Olaszország, Portugália, Spanyolország, Svédország). Franciaország és Belgium – a legtöbb ideiglenes intézkedésről szóló határozatot elfogadó két nemzeti versenyhatóság –, valamint Lengyelország, Portugália és Spanyolország esetében ez kevésbé szigorú jogi teszttel párosul.

A 2004 májusa és 2024 júniusa között évente elfogadott határozatok számát vizsgálva megállapítható, hogy a nemzeti versenyhatóságok évente átlagosan 5 ideiglenes intézkedést elrendelő határozatot fogadtak el. Az alábbi ábra azt mutatja, hogy a szám évente változó, de összességében nem rajzolódik ki növekvő vagy csökkenő tendencia.

¹⁴ A finn versenyhatóság például 1993-ban ideiglenes intézkedéseket elrendelő határozatot hozott.

1. ábra: Az ECN nemzeti versenyhatóságai által hozott, ideiglenes intézkedéseket elrendelő határozatok száma évente

5. AZ ESZKÖZZEL KAPCSOLATOS TAPASZTALATOK: HASZNOSSÁG ÉS MEGFELELŐ ESETEK

A nemzeti versenyhatóságok kvalitatív visszajelzést is adtak az ideiglenes intézkedésekkel kapcsolatos tapasztalataikról. A válaszadó nemzeti versenyhatóságok nagy többségének összességében pozitív tapasztalatai vannak az ideiglenes intézkedésekkel kapcsolatban, és azokat elmondásuk szerint hasznos végrehajtási eszköznek tartják¹⁵. Ezek a nemzeti versenyhatóságok hangsúlyozták az alábbiak jelentőségét: i. azon képességük, hogy ideiglenes intézkedések révén megóvják a piac szerkezetét az alapeljárásban hozott határozat meghozataláig, vagy hogy rövid távon helyreállítsák a piaci versenyt; ii. az ideiglenes intézkedések visszatartó ereje; valamint iii. az ideiglenes intézkedések alkalmassága a gyorsan változó piacokon felmerülő problémák kezelésére. Amint azt az egyikük kifejtette, „felhasználhatók a versenyt veszélyeztető olyan súlyos és helyrehozhatatlan kár megelőzésére, amelyet más rendelkezésre álló eszközökkel egyébként nem lehetne megakadályozni”.

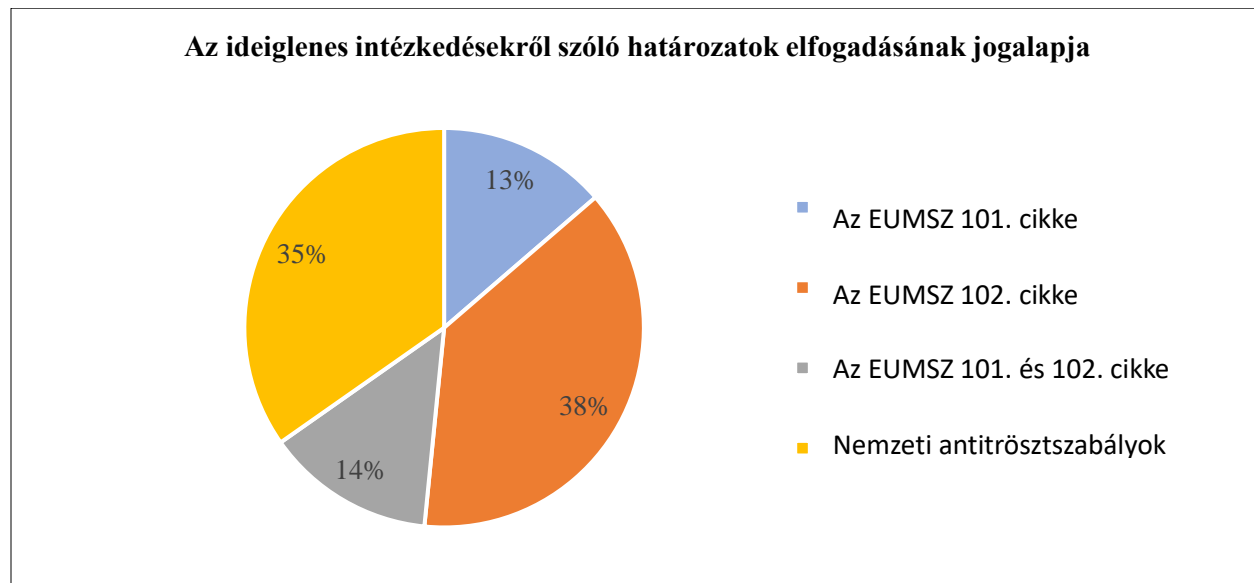
Egy nemzeti versenyhatóság nem nyilatkozott kedvezően erről a jogérvényesítési eszközről, hanem megemlítette a *prima facie* jogsértés bizonyításával, valamint az ideiglenes intézkedések bevezetésének sürgősségével kapcsolatos kihívásokat. Ez a nemzeti versenyhatóság inkább az ügy érdemére vonatkozó határozat elfogadásához vezető eljárások gyors lefolytatását részesíti előnyben.

¹⁵ 14 nemzeti versenyhatóság válaszolt egy kérdésre, amelyben átfogó véleményüket kérték ki az ideiglenes intézkedésekről, és 13 válaszolta azt, hogy hasznosnak tartják az intézkedéseket.

Amikor az ideiglenes intézkedések érdemi eljárásra gyakorolt hatásáról kérdezték őket (azaz hogy az ideiglenes intézkedések növelik vagy csökkentik-e az eljárások teljes időtartamát, vagy növelik-e annak esélyét, hogy egyezsége jussanak az érintett felekkel vagy a kötelezettségvállalásokat felajánló felekkel), a nemzeti versenyhatóságok eltérő álláspontokat képviseltek¹⁶. A legtöbb nemzeti versenyhatóság – amelyek mindegyike elfogadott legalább egy ideiglenes intézkedést elrendelő határozatot – úgy véli, hogy e végrehajtási eszköz alkalmazása csökkentheti az eljárások teljes hosszát, amelyek némelyike az eljárásban részt vevő felek által az azonosított antitröszt vonatkozású aggályok megoldása érdekében felajánlott kötelezettségvállalásokkal zárulhat. Egyes nemzeti versenyhatóságok azzal érveltek, hogy az ideiglenes intézkedéseknek az alapeljárás hosszára gyakorolt hatása eltérő lehet, az eljárások lerövidítésétől azok meghosszabbításáig, attól függően, hogy: i. melyek az ügy sajátos körülményei; és – ami a legfontosabb – hogy ii. végső soron helybenhagyja-e a felülvizsgálati bíróság az ideiglenes intézkedés elrendeléséről szóló határozatot.

Számos példa mutat arra, hogy az ideiglenes intézkedések sokoldalú eszközt jelentenek, bár távolról sem alkalmasak minden antitrösztvizsgálat esetében. Hasznosak lehetnek mind a potenciálisan versenyellenes megállapodásokra, mind az erőfölénnyel való esetleges visszaélésre irányuló vizsgálatok során. Az alábbi ábra azt mutatja, hogy a nemzeti versenyhatóságok által elfogadott 95 határozat közül az uniós antitröszt szabályokon alapuló határozatok többsége erőfölénnyel való esetleges visszaéléshez kapcsolódott (az EUMSZ 102. cikke).

2. ábra: Az ECN-ben részt vevő nemzeti versenyhatóságok ideiglenes intézkedést elrendelő határozatainak jogalapja

¹⁶ Kilenc nemzeti versenyhatóság válaszolta meg a kérdést.

Az ideiglenes intézkedések tárgyát képező leggyakoribb gyakorlatok közé tartozik a szolgáltatás megtagadása (amikor az erőfölényben lévő vállalkozás megtagadja valamely terméknek vagy szolgáltatásnak egy downstream versenytárs részére történő szállítását) és a kollektív bojkott (amikor a versenytársak egy csoportja megállapodik abban, hogy kizár vagy akadályoz egy tényleges vagy potenciális versenytársat). A nemzeti versenyhatóságok rámutatnak arra, hogy gyakran az egyszerűbb kárelméletekkel kapcsolatos esetek alkalmasak leginkább az ideiglenes intézkedések alkalmazására. Bár egyes nemzeti versenyhatóságok azt jelzik, hogy a digitális ágazatban az esetek különösen alkalmasak lehetnek ideiglenes intézkedések alkalmazására, a példák azt mutatják, hogy ideiglenes intézkedéseket különböző ágazatokban vezetnek be, a távközléstől az alapvető iparágakig és a műsorszolgáltatástól a mezőgazdasági ágazatig.

A nemzeti versenyhatóságok által elfogadott ideiglenes intézkedések az ügy konkrét körülményeitől függően változnak. Jellemzően egy megállapodás vagy egyes kikötéseinek felfüggesztésére vonatkozó kötelezettség formáját öltik, amely egy bizonyos termék vagy szolgáltatás (újbolí) biztosítására vagy egy bizonyos létesítményhez vagy erőforráshoz való hozzáférés feltételeinek megváltoztatására irányul.

Az ezen eszközt leginkább alkalmazó három nemzeti versenyhatóság alábbi példái szemléltetik az ideiglenes intézkedések sokoldalúságát.

A Google kötelezése arra, hogy tárgyalásokat folytasson a hírszolgáltatókkal a díjazásról

2019-ben a francia versenyhatóság ideiglenes intézkedéseket hozott, amelyek arra kötelezik a Google-t, hogy tárgyaljon a hírszolgáltatókkal a szerzői jogi védelem alatt álló tartalmuk – például fényképek vagy a cikkeik rövid kivonatai – közléséért járó díjazásról¹⁷. Akkoriban lépett hatályba egy új jogalkotási szabályozás, amely lehetővé tette a hírszolgáltatók számára, hogy engedélyezzék vagy megtiltsák tartalmuk digitális platformok általi közlését. A Google szándéka az volt, hogy egyszerűen felhagy az ilyen tartalmak internetes oldalain – azon belül a Google Search keresőoldalon – történő közlésével, kivéve, ha a hírszolgáltatók engedélyezik a Google számára e tartalmak ingyenes használatát. A francia versenyhatóság a hírszolgáltatók panasa alapján járt el, akik úgy vélték, hogy ez a megközelítés a Google erőfölényével való visszaélésnek minősülhet, mivel a Google megtagadta, hogy tárgyalásokat kezdjen az ilyen szerzői jogi védelem alatt álló tartalmak használatáért fizetendő méltányos díjazásról. A francia versenyhatóság ezért ideiglenes intézkedéseket rendelt el annak biztosítása érdekében, hogy a Google jóhiszeműen tárgyaljon a hírszolgáltatókkal, amíg határozat nem születik az ügy érdeméről, majd bírságot szabott ki a Google-ra az említett intézkedések be nem tartása miatt. Az érdemi eljárás azzal zárult, hogy a Google kötelezettségvállalásokat javasolt és azokat a francia versenyhatóság elfogadta.

A labdarúgó-események harmadik fél műsorszolgáltatók általi vetítésének lehetővé tétele

2023-ban az olasz versenyhatóság ideiglenes intézkedéseket rendelt el két műsorszolgáltatóval szemben, megtiltva a közöttük fennálló bizonyos szerződéses feltételeket, amelyek azt voltak

¹⁷ Décision 19-MC-01 du 31 janvier 2019.

hivatottak biztosítani, hogy csak ők legyenek jogosultak bizonyos labdarúgó-versenyek vetítésére, más műsorszolgáltatók ne¹⁸. Az ideiglenes intézkedésekkel az olasz versenyhatóság beavatkozott annak biztosítása érdekében, hogy egyéb, sporteseményeket sugárzó műsorszolgáltatók is tárgyalhassanak a szóban forgó labdarúgó-mérkőzések vetítéséhez való jogról. Az ideiglenes intézkedések lehetővé tették, hogy a két műsorszolgáltató csatornáitól eltérő csatornákon is látni lehessen a labdarúgó-mérkőzéseket. Az ügy érdemi vizsgálatát követően az olasz versenyhatóság bírságot szabott ki a megállapodást megkötő két műsorszolgáltatóra. A hatóság határozatát a fellebbezési eljárásban helybenhagyták.

A verseny megőrzése a széles sávú internet piacán

2023-ban a belga versenyhatóság egy erőfölénnyel való esetleges visszaélésre vonatkozó vizsgálat részeként ideiglenes intézkedéseket vezetett be a Proximusszal szemben¹⁹. A Proximus felvásárolta az EDPnet céget, az egyik közvetlen versenytársát a vezetékes széles sávú internet nagy- és kiskereskedelmi piacán. A belga versenyhatóság úgy vélte, hogy ez a felvásárlás káros hatással lehet a versenyre. Ezért ideiglenes intézkedéseket vezetett be a Proximussal szemben annak érdekében, hogy az érdemi eljárás vizsgálatának időtartamára biztosítsa mind az EDPnet működésének folyamatosságát, mind pedig az EDPnet Proximustól való működési és kereskedelmi függetlenségét. A Proximus végül úgy döntött, hogy továbbértékesíti az EDPnetet a belga távközlési ágazat új belépőjének, lehetővé téve a belga versenyhatóság számára a vizsgálat lezárását.

6. KÖVETKEZTETÉSEK

Mára már az ECN valamennyi nemzeti versenyhatósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy ideiglenes intézkedéseket fogadjon el az uniós antitörvényszabályok megsértése esetén.

Bár a legtöbb nemzeti versenyhatóság már az ECN+ irányelv átültetése előtt rendelkezett ezzel a hatáskörrel, az irányelv nagyobb harmonizációhoz vezetett azáltal, hogy lehetővé tette a nemzeti versenyhatóságok számára, hogy: i. ideiglenes intézkedéseket rendeljenek el hivatalból, azaz a nemzeti versenyhatóság kezdeményezésére, harmadik fél előzetes kérelme nélkül; ii. az ilyen ideiglenes intézkedéseket *prima facie* jogsértés megállapítására alapozzák; és iii. az ideiglenes intézkedéseket az ügy érdeméről szóló határozat elfogadásáig meghosszabbítsák. Továbbra is vannak különbségek a tagállamok között, mind az alkalmazandó anyagi jogi teszt, mind az eljárási követelmények tekintetében.

Az ideiglenes intézkedések tényleges alkalmazása nagy eltéréseket mutat a nemzeti versenyhatóságok között. A legtöbb olyan nemzeti versenyhatóság, amely egynél több határozatot fogadott el, rendelkezik bizonyos eljárási sajátosságokkal, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy gyorsabban járjanak el, mint az érdemi eljárásokban, olykor kevésbé szigorú anyagi jogi teszttel kombinálva. Úgy tűnik tehát, hogy az eljárások egyszerűsítése – lehetőség

¹⁸ I857 - ACCORDO TIM-DAZN SERIE A 2021/2024.

¹⁹ Décision n° ABC-2023-RPR-17 du 21 juin 2023 dans l'affaire n° CONC-RPR-23/0002.

szerint az ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó kevésbé szigorú anyagi jogi teszttel kombinálva – e végrehajtási eszköz szélesebb körű alkalmazásához vezet.

Ugyanakkor vannak olyan nemzeti versenyhatóságok is, amelyek a kevésbé szigorú eljárások és anyagi jogi teszt ellenére nem fogadtak el ideiglenes intézkedéseket elrendelő határozatokat. Az is megállapítható tehát, hogy az ideiglenes intézkedések alkalmazása a nemzeti versenyhatóságok stratégiai döntése is.